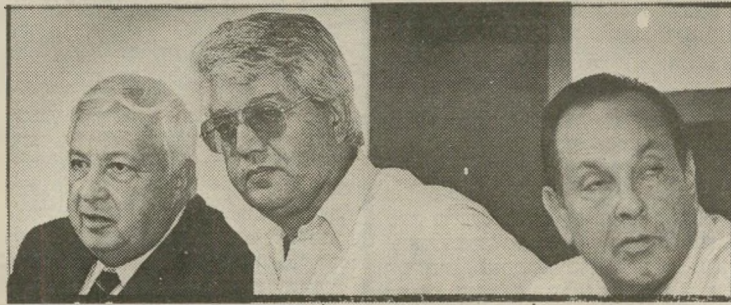

הליכוד – המישחק היחיד בעיר

מאיד לינשיץ

הצעות ותכניות מבית המדרש של המערך: "בחירות בשטחים" — הרעיון שייך ב"מקור לפרס רבין, ושימש כגימיק בתשדירי התעמולה בטלוויזיה. "מו"מ עם נציגי הפלשתינאים" — זו ררישת השמאל מזה שנות דור. "שיתוף מצריים בתהליך השלום" — חזונו הישן של עוז וייצמן. "תיווך אמ" ריקאי כמו"מ" — תביעת "שלום עכשיו" כאלטרנטיבה לררישה האולטימטיבית של בגין למשאיותמזן ישרי.

חישוקים: מודעי, לוי ושרון
אז מי בעצם מייצג את עקרונות הליכוד?

הם נלחמו עד הנסיך האחרון בשלושת הש" רים הבכירים, וכעסו על פטרונם שמיר שנכ" נע ללחצים התנועתיים. ומה בדיוק עורר כל" כך את חמתם? הקביעה שלא תוקם מדינה פלשתינאית שנייה, או שילת המו"מ עם אש"ף? ההכרזה על מיגור האינתיפאדה כתנאי מוקדם, או החזרה לבסיס, וההצהרה שירושלים הינה הבירה הנצחית ואינה ניתנת שנית לחלוקה?

אז כשמפורסם את ערפל הקרב הפוליטי אישי מקבלים את התשובה. אין צורך בתי"ח כום מיוחד, הכל מופיע שחור על גבי לבן. מלחמת הירושה נמצאת בעיצומה. רק שצד אחד מוכן לנצח גם במחיר הפסד המדינה.

אמביציוזי ללא תקנה. רויד לוי מת למחוק את הקידומת סגן מראש הממשלה. הרי גם צד ב' אינו חשוד חלילה בצניעות יתירה. מה, שמיר לא הוכיח דבקות מופלגת בכיסא? ארנס לא רואה עצמו כמס' 1 הבא? אפילו לפחות איוה כיבי או קצב (ששניהם, כידוע, ממש מרוצים מהמצב ואינם שואפים לשיפור קל במעמד).

תשאלו את רויד מגן על מה הוא חולם. תבררו בלשכות של מרידור ומילוא איוה תפקיד הם רוצים למלא. כל פוליטיקאי

למשלה עם וירשובסקי ומפ"ם. אם אכן יקרה הבלתיאמיני, הרי שמייבנה רופא זה יתפרק תוך תקופה קצרה. בבחירות שיבואו לאחר מכן יכו מצביעי הימין בש"ס וימחקו את אגו"י מהמפה. הטריק של השבעת הרבנים עובר רק פעם אחת. הרבי מלובניץ'

נסיכים: מרידור, אולמרט ומילוא
כולם רוצים את אותו הרבר — ראשות הממשלה

כבר הוריע ששוב לא יתערב בפוליטיקה. את כל זאת יודעים לא רק אולמרט ורוני מילוא, אלא גם ובעיקר ורדיגר והרב הרעי. במקור, "שוות" כל מפלגות החרדים פחות מ"5 מנדאטים. כל התוספת שקיבלו בבחירות האחרונות לכנסת באה מקולות הימין. דווקא שומרי המצוות, והאדוקים בתורת אלוהים חיים, אינם סומכים על נסים. עובדה, למרות שינאתם העזה לשמיר הם אינם מעזים ללכת עם פרס ורביין. עד עתה, למעלה מ"2 שנה, נשמעים מכיוונם רק איומים. בפועל, הם שותפים קבועים לקואליציות המתנה הלי" אומי.

אז בעצם אין חשש רציני שנראה מחר את פרס כראש ממשלה. ההפחות בנושא מש" משות רק כמסך עשן. מה שקורה בליכוד פנימה, זה המישחק היחיד בעיר. ומה שמת" רחש בין כותלי המפלגה הגדולה ביותר חורג בהרבה מהעניין האישי.

כי גם אם מודעי משוגע על כה. ושרון

בתקופה האחרונה, שומרי אמוני המחנה הלאומי נורא לא אוהבים להתעסק בחילוקי הדעות האמיתיים. תתקיפו את השמאלנים, הם מייעצים, תקרעו לגזרים את הוויס" שר"י רים והוויס"יילינים. תעזבו אתכם מהבדלי טקטיקה פעוטים וניאנסים דקים בין שמיר-

ארנס לבין שרי וח"כי החישוקים. כולנו אחים, לוחשים חרותיקים שעלו מאשפתות לגדולה וזכו בתפקידים ממלכתיים, אין כל משמעות לוויכוח הפנימי, חוץ מאשר הרצון לזכות בהישגים אישיים.

שנתיים של אינתיפאדה, ולמעלה מעשור של השתכשכות בתענוגות השילטון, הצליחו לטמטם טוטלית את ראשם האידיאלוגי של גדולי האופוזיציונרים מאתמול. מה נשאר במקור ממצע הליכוד? כלום. גורנישט. נארה. בתחום מדיניות החוץ וה" בטחון עובדים לפי שיטת רבין. בשטח הכל" כלי"חברתי מכתבי שימון את הטון.

אבל אנשי הליכוד מצווים היום לטמון את ראשם עמוק בחול השילטון. כאילו מתנהלת כרגע המערכה של בחירת הכנסת הבאה וצריך לשכנע עכשיו את הציבור הרחב לת" מוך בליכוד ובלווייניו. כאילו לא יושבים ביחד עם המערך תחת כנפי דינודאור הממי שלה הרחבה ועושים בצוותא את הרע בעיני אלקים ואדם.

רגש הנחיתות הבסיסי של תנועת החרות מבצנץ שוב ושוב מבעד למעטה הרק של שקר האחדות הלאומית ותרמית העמידה על עיקרון ארץ ישראל השלמה. דן מרידור הוא המייצג הבולט ביותר לאותה הגישה הפסור לה, שר המישפטים מסביר לכל מי שרק רוצה לשמוע על אין ברירה. האלטרנטיבה היחידה למצב הקיים גרועה יותר, וקטרוה בישיבה במדבר האופוזיציה בגלל ממשלה צרה שירכיב המערך.

ואלפי הג'ובניקים והאינטרסנטים מימין שומעים אופוזיציה ורועדים מפחד ועצבים. טובות ההנאה שנבנו מהקירבה לשררה עומדות בסכנת כליה. הנה באים המפא"יי ניקים הם לקחת שוב את כל הקופה. מרידור פורט בהצלחה מרובה על הנימים החבויות נכפוש של כל אחר ואחר: הרצון להתקיים, להישרד. השאיפה להתקדם בסולם ההצלחה. הרגש הטבעי ללכך לשמירה על הקיים, והאמביציה האישית לשיפור המעמד.

המנפפים כיום בשוט ממשלת המערך הם אותם האישים שעשו הכל כדי למנוע ממש" לה צרה בראשות הליכוד. הקבוצה המקיפה את שמיר ראה לפני ששנה רק לביצור מקו" מה היא סכיב שולחן ההנהגה. בשלבים הסופיים של המו"מ, בינמה לפני הכרעת המרכז, התחננו מפלגות הדתיים לקואליציה מצומצמת אך מוצקה, אבל פניהם הושבו ריקים. הרצון לחסל פוליטיית את לוי ושרון גבר על האינטרס התנועתי והלאומי לנהל לבר את ענייני המדינה.

וכאן אנו מגיעים לשרוש העניין. שמעון פרס הרי לא מוסגל באמת לחבר את שולמית אלוני לש"ס. החרדים אינם יכולים להצטרף

אורי יעקב — הליכוד — המישחק יסתכם באפס

צאה מכך לאובדן שילטונו של הליכוד. כלומר, כמו במילחמה גרעינית. בין המח" נות קיים מאוזן-אימה פוליטי. אם ישחקו, סיכום המשחק יהיה אפס. אין מנצחים, כולם יפסידו.

בין שני המחנות, בתוך, נמצא משה קצב. אמנם הוא מזוהה עם מחנה שמיר לו ארנס, אך הודות לתמיכה הרחבה שיש לו בקרב חברי המרכז, ניתן לראות בו גורם נצמאי שביכולתו לטרוף את הקלפים. במי צב העגום בו נמצא הליכוד, יכול קצב למי לא תפקיד היסטורי ולקצור את הפירות בעתיד. קצב איש צנוע, חכם והגון שהוכיח בדרכו כי ניתן ואפשר לצבור כוח פוליטי גם מבלי להכנס לעימותים. הוא זוכה לת" מיכה אישית של כמה מאות חברי מרכז, שימלאו אחר מבוקשו, ולאמנם ואהרתם של הרוב הגדול של חברי המרכז מכל המח" נות בתנועה. לכן, בכוחו ובאישיותו לשמש מתווך ומפשר בין שני המחנות בתיקווה למנוע את המשך המאבק ההרסני, שנהפך לחלק בלתי נפרד מההווי היומיומי בתנועה, ופוגע ביכולתה לתפקד ולהתרכז ביעדיה האמיתיים.

אם יצליח במשימה, ייצא הליכוד מחזוק וימשיך להיות הגורם המרכזי בניהול ענייני ני המדינה. אם ייכשל, ולא ניתן יהיה לעי צור את ההירדררות בשום דרך, עשוי הליכוד להכנס לרפי הוויסטוריה כאפיוורה חולפת בפוליטיקה הישראלית.

הצפויים בין אלה המתמיימים לרשת את המנהיגות הנוכחית בליכוד. גורמים מסויימים במחנה שמיר-ארנס, מטעמים שונים, דוחקים להכרעה במרכז בנושא מדיני, מתוך הכרה כי זהו חלק מהמאבק העתידי על מנהיגות התנועה, עם הליכתו של שמיר. מכל מקום, על השחי קנים במישחק המסוכן הזה לדעת כי גם כנאו היום, כאשר יסיים שמיר את תפקידו ותיפתח ההתמודדות, כל ניסיון של אחד המחנות ללכת על כל הקופה ולחסל את היריב, עשוי להביא לפיצוץ ולפילוג, וכתור

שמיר-ארנס:
מאזן-אימה פוליטי

אריכון, העולם הזה